

Medlemmer havde talt med en Overingeniør, der havde staaet som Leder af Rysstiftringsarbejdet ved Garonne, og han udtalte, at den Sum, som oprindelig havde været be- regnet, havde man maattet fordoble ti Gange, og man havde nu bestemt indset, at det var nødvendigt til en Mil's Rysstgrænd- ses Dækning at anvende en saa stor Sum i Francs, som ansat i Kroner vilde udgjøre 9 Millioner Kroner. Altsaa 9 Millioner har man der maattet udgive for en Mil Rysst- grændses Dækning, og de vare begyndte med Forudsætning om, at de kunde udføres for 1 Million. Om det nu skulde gaa os ligesaa, bliver Summen uægtelig meget stor. Efter de Dplysninger, der foreligge, er der Ingen, der en Gang tilnærmelsesvis kan paavise, hvor mange Millioner der skal til, om det vil blive som paa det Sted, der er paavist, 9 Millioner eller noget mindre eller det Halve, eller hvad man nu vil, det er der Ingen, der veed. I alt Fald begaar man en meget stor Feil ved at gaa videre med Bevillinger til Høfdebygning, forinden der foreligger en Hovedplan at gaa frem efter. Det er navnlig en saadan, jeg savner, behøst ved de Erfaringer, de Sagkyndige have indhentet andre Steder. Jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse blot nogle faa Linier til Bevis paa, hvorledes man har kjendt Forholdene andre Steder; det er nogle Linier af en Beretning fra min ærede Kollega, den 2den Lands- thingsmand for 8de Kred's (Breinholt) og afdøde Svingeniør Grove: „Betragter man nu samtlige mangeartede Beskyttelsesarbejder fra de store stærkest udsatte Forværter i Flodmundingerne og helt ned til de lette Saffinbygninger paa Watterne og de indre beskyttede Farvande med et Overblik, da gjør det Indtryk sig gjældende, at man i Fortiden ikke har arbejdet efter en bestemt forud lagt Hovedplan for hele den Rysst- strækning, som begrænder hvert Land, men at man har bygget Beskyttelsesværkerne sporadisk paa de mest udsatte Steder eller tagende Hensyn alene til særlig lokale Interesser. Derved opstaar den store Feil, at de mel- lemliggende Partier paa en Rysst, der er i Forfald, efterhaanden indskræves, saa at de beskyttede Punkter blive fremspringende og derved i forøget, stedse tiltagende Grad udsættes for Havets Paavirkning og Strøm- mens Underhuling. Erfaringerne ved Pet- ten have noksom godtgjort, at det er nød- vendigt som Udgangspunkt for et System af Høfder at have et Hovedværk eller Rysst- parti at støtte sig til, som ikke kan angribes, da i modsat Fald den beskyttede Del med Tiden vil blive angreben bagfra og derved

tilintetgjøres. Man er derfor i den senere Tid kommen til den Erkjendelse, at det er uundgaaeligt at arbejde efter en forud lagt Hovedplan, der omfatter hele den Rysst- strækning, som man har at bevogte. Saavel for den hollandske som den tydske Rysst er en saadan systematisk Fremgangsmaade god- kjendt, hvorved en fuldstændig gennemført Rysst- beskyttelse og Regulering kan ventes opnaaet.“ Det forekommer mig, at disse her citerede Dplysninger ere saa betegnende og saa fuld- stændig i Favour af det af Mindretallet stil- lede Forslag, at der næppe kan føres et bedre Bevis. Det er jo altsaa godtgjort ved Er- faring andre Steder fra, at det er nødven- digt som Udgangspunkt at have en fast Rysst- grændse at gaa ud fra, men hvor findes nu en løsere Rysstgrændse at støtte sig til end Thyborønkanal, hvor findes et lettere Støtte- punkt at begynde en Række af kostbare Fore- tagender paa end Thyborønkanal? Det er jo fuldstændig godtgjort, at hvor man ikke kan begynde med et fast Støttepunkt, bliver Alt ødelagt og alle de bragte Offre spildte. Det forekommer mig, at det er saa sikkert bevist, som det vel er muligt at føre Bevis derfor, at man i andre Lande har betalt sine Erfaringer dyrt, men naar vi nu have Dp- lysninger om dyrestjorte Erfaringer fra andre Lande, hvorfor skulle vi da ikke følge dem, hvorfor skulle vi da gaa ind paa Bevilling af henved 2 Millioner Kroner for at reise de Høfder her paa denne Rysst, hvor der intet Støttepunkt er, og hvor der er bevist, at de Høfder, der ere byggede, ere faldne for den første Stormflod? Den høitærede Minister gjorde gjældende, at i Fjor indtog jeg et andet Standpunkt. Det er fuldkommen rigtigt. I Fjor bevilgede vi en lille Sum — jeg husker ikke hvor meget det var, men det var vistnok en 100,000 Kroner — netop til en Begyndelse. Jeg indrømmer, at det er fuldstæn- dig rigtigt, at jeg var med dertil. Jeg havde den største Rysst til at reise Spørgsmaalet her i Salen, men jeg gjorde det ikke paa Grund af de Forhold, hvorunder vi arbejdede, idet vi havde faaet Finantsloven i den ellefte Time og om mulig skulde have den færdig inden Finantsaarets Udlob. Det var for mig Grunden til, at jeg ikke reiste Spørgs- maalet den Gang. Summen var den Gang meget lille, men jeg kan ikke tro, at Lands- thinget skulde anse sig for bundet ved, at det i Fjor har bevilget omtrent 100,000 Kr., til ogjaa at offre 1,700,000 Kr. Jeg indrømmer imidlertid, at den høitærede Ministers Paa- stand for saa vidt kan være berettiget, men paa den anden Side er det klart, som jeg allerede har sagt, at Mindretallets Vædring er ikke en Opgivelse af Beskyttens Sikkring. Enten